

Використані джерела

1. Крисько Ж. Реформування закладів охорони здоров'я в Україні в контексті децентралізації. *Розвиток регіонів та громад в умовах адміністративно-територіальної реформи : перспективи та загрози* : Дев'яті регіональні та муніципальні читання : зб. матеріалів доп. Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Тернопіль-Вишнівець, 20-21 жовт. 2015 р.). Тернопіль : ТНЕУ, 2015. С. 199-202.

Кенідра Галина

(науковий керівник: д. е. н., доцент, професор кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ Васіна А. Ю.)

СУТНІСТЬ ТА ЗАВДАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ МЕДИЧНИХ СПЕЦІАЛІСТІВ ЗАКЛАДУ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

У забезпеченні ефективної реалізації місії та завдань діяльності закладу охорони здоров'я важлива роль відводиться молодшим медичним спеціалістам, від яких значною мірою залежить якість надання медичної допомоги пацієнтам.

Сучасний пацієнт очікує якісних медичних послуг, що вимагає від молодших медичних спеціалістів розширених професійних знань та навичок, вміння встановити сестринський діагноз, користуватись сучасною медичною апаратурою, мати доступ до інформації щодо останніх досягнень у медицині.

Молодший медичний персонал є першим, останнім та найбільш постійним ланцюгом контакту пацієнта з системою медичної допомоги та охорони здоров'я. Специфіка його діяльності полягає у реалізації системних завдань діагностики, лікування, реабілітації, необхідності застосовувати вміння щодо забезпечення індивідуального підходу до хворого, навичок співпраці з родинами пацієнтів, якостей менеджера та психолога у галузі ділових і людських відносин.

Роль молодших медичних спеціалістів, які формують

медсестринську ланку, у кадровому забезпеченні закладів охорони здоров'я впливає з сучасного трактування Всесвітньою організацією охорони здоров'я (ВООЗ) сестринської справи, яке містить не лише визначення її місця і завдань у системі охорони здоров'я, а й чітко окреслює коло функціональних обов'язків: «Сестринська справа – це складова частина системи охорони здоров'я, яка спрямована на вирішення проблем індивідуального та громадського здоров'я населення в мінливих умовах навколишнього середовища. Сестринська справа включає діяльність із зміцнення здоров'я, профілактики захворювань, надання психосоціальної допомоги особам, які мають фізичні та (або) психічні захворювання, а також непрацездатним всіх вікових груп» [1]. Тобто ВООЗ розглядає сестринський персонал як реальний потенціал для задоволення зростаючих потреб населення в доступній медичній допомозі.

Молодших медичний спеціаліст нині є партнером лікаря і виконує багато самостійних функцій. Він збирає інформацію про хворого, вивчає його потреби й проблеми, планує та реалізовує план лікування пацієнтів певних груп, відповідно, консультуючись з лікарем, ставить до відома лікаря про зміни у здоров'ї хворого; спільно з лікарем бере участь в обходах, реалізовує його призначення не лише щодо діагностичних, а й лікувальних заходів, здатний діяти незалежно, та в співпраці з іншими фахівцями галузі охорони здоров'я [2].

Молодших медичний спеціаліст нової формації має забезпечувати висококваліфікований догляд за хворим на сучасному рівні, володіти основними методами реанімації, екстреної медичної допомоги, досконало знати і застосовувати локальні протоколи, стандарти виконання основних сестринських маніпуляцій і процедур, методи управління і менеджменту, а також приймати самостійні рішення. Впровадження новітніх медичних технологій своєю чергою вимагає від молодших медичних спеціалістів постійного вдосконалення теоретичних та практичних навичок.

Кваліфікаційною характеристикою молодшого медичного

спеціаліста визначено такі його обов'язки як: здійснення професійної діяльності під керівництвом лікаря; проведення простих діагностичних, лікувальних і фізіотерапевтичних процедур; застосування лікарських засобів для зовнішнього, ентерального і парентерального введення в організм пацієнта; підготовка хворих до лабораторного, рентгенологічного, ендоскопічного та ультразвукового обстеження; складання добових меню та виписування порційних вимог, годування тяжкохворих; виконання санітарної обробки хворого, підготовка і застосування дезінфекційних розчинів; володіння прийомами реанімації, вміння надати допомогу при травматичному пошкодженні, кровотечі, колапсі, отруєнні, утопленні, механічній асфіксії, анафілактичному шоці, опіках, відмороженні, алергічних станах; ведення медичної документації; участь в поширенні медичних знань серед населення; дотримання принципів медичної деонтології; постійне удосконалення свого професійного рівня [3].

Діяльність середнього медичного персоналу пов'язана із налагодженням взаємодії як по горизонталі – між медичними сестрами, так по вертикалі, між медичними сестрами, старшими медичними сестрами та лікарями. В цьому зв'язку, для забезпечення ефективного функціонування медичного закладу, що знаходить вираз у наданні якісних медичних послуг, особливого значення набуває налагодження правильних взаємин між медичними працівниками, наступність і злагодженість у роботі всіх категорій медичного персоналу, від яких залежить своєчасність та якість надання медичної допомоги.

Використані джерела

1. Резолюція Асамблеї ВООЗ 42.27 42 сесії ВВОЗ (1989). URL : http://www.who.dk/document/e7_1523R.pdf.
2. Кравченко О. Гуманізація навчально-виховного середовища медичного коледжу як основа формування професійної етики майбутніх медичних сестер. Освіта дорослих: теорія, досвід, перспективи : зб. наук. пр. К.: видавець ПП Лисенко М. М., 2012. Вип. 4. С. 147–154.
3. Нормативно-правова база в роботі медичних сестер URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2801-12>